1. **ชื่อเรื่อง**ได้กิน กลิ่นหอม

2. **เจ้าของผลงาน/หน่วยงาน**นางศุภรัตน์ เวชสุวรรณและคณะตึกเฟื่องฟ้า

3. **สถานที่และว.ด.ป.**หรือเวลาที่เกิดเรื่องตึกเฟื่องฟ้าเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2556

4. **ผู้เกี่ยวข้อง**เจ้าหน้าที่ตึกเฟื่องฟ้า

5. **เรื่องหรือเหตุการณ์**

เช้าวันจันทร์เมื่อเดินเข้าตึก สิ่งแรกที่มากระทบประสาทสัมผัสคือกลิ่นอันไม่พึงประสงค์ พอมองไปที่พยาบาลเวรดึก สวม mask กันทุกคน “เอ้า!เป็นหวัดกันหมดเหรอ” “บ่ค่ะ เหม็นส้วม” เสียงพยาบาลบอกผ่าน mask มา ตามปกติแล้วกลิ่นจากห้องน้ำในตึกผู้ป่วยจิตเวช จะเป็นเรื่องธรรมดา แต่วันนี้รู้สึกทนไม่ไหวแล้ว จากการตรวจสอบห้องน้ำผู้ป่วยตัน มา 2 สัปดาห์แล้ว ได้ส่งซ่อม ช่างมาดู ทำไม่ได้ต้องจ้างช่างข้างนอก สัปดาห์ต่อมาช่างข้างนอกมาดูนัดทำอีก 1สัปดาห์ พอถึงกำหนดยังเหมือนเดิม ในขณะที่การใช้ห้องน้ำของผู้ป่วยก็ยังดำเนินต่อไปเหมือนเดิม การทับถมของกลิ่นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนทนไม่ ฉันจึงต้องจัดการติดตามเรื่องการซ่อม ทั้งขอร้อง ขอความเห็นใจ จนในที่สุดได้รับการซ่อมในวันหยุด รวมเวลาที่สูดกลิ่นนั้นเกือบเดือน

เช้าวันจันทร์เดินขึ้นตึกเจอแม่บ้าน “ห้องน้ำซ่อมแล้วพี่” ตอบพร้อมรอยยิ้ม “กลิ่นก็หอมแล้ว” ฉันเห็นด้วยกับคำพูดของเขา “ท่อตัน มีถุงพลาสติก กระป๋องแป้ง ผ้าอนามัย ยางรัดของ เศษกระดาษ” แม่บ้านรายงาน หลังจากได้ฟัง ในหัวฉันมีคำถามทันที สิ่งเหล่านี้มาจากไหน

วันต่อมาจึงนัดได้ประชุมผู้ช่วยเหลือคนไข้ทุกคน ถึงสาเหตุนี้ ขยะมาจากไหน ซึ่งทุกคนตระหนักดี สรุปว่า วันหยุดเบิกขนมในห้องนอน เนื่องจากผู้ป่วยไม่ได้ออกนอกตึก เก็บขยะไม่หมดผู้ป่วยที่สับสนทิ้งไปทั่ว และผู้ป่วยแอลกอฮอล์ที่มีอาหารเสริมถือถุงน้ำแดง น้ำขาว(น้ำหวานและน้ำเต้าหู้) มากินในห้อง เนื่องจากกินพร้อมอาหารไม่ได้เพราะอิ่มเกินไป จึงเก็บมากินบนห้องแล้วถุงทิ้งที่ไหน เจ้าหน้าที่ไม่ได้ติดตามดูแล กระป๋องแป้ง ไม่ได้เก็บหลังอาบน้ำเสร็จ ส่วนผ้าอนามัยเป็นของผู้ป่วยที่เป็นริดสีดวง (ผู้ป่วยยอมรับว่าทิ้งลงท่อ) ขณะนี้จำหน่ายแล้ว เพราะฉะนั้นจึงระดมสมอง เล่าสู่กันฟัง แลกเปลี่ยนสิ่งดีๆแก่กัน ได้แนวปฏิบัติตามมาคือ

1.การเบิกอาหารว่างในวันหยุด ไม่ให้ผู้ป่วยถือถุงขนมให้แกะขนมออกจากถุงให้ผู้ป่วยรับเฉพาะขนม ส่วนนมให้เทใส่แก้วให้ผู้ป่วย

2.ถุงน้ำหวานและน้ำแดงให้ผู้ช่วยเหลือเก็บขึ้นมาไว้บนตึกให้ผู้ป่วยกินทีหลังจากแจกยาส่วนน้ำหวานให้กินหลังนั้น 1 ชั่วโมงโดยผู้ช่วยเหลือจะเทใส่แก้วให้ผู้ป่วยแล้วเก็บถุงทิ้งขยะ

3.หลังผู้ป่วยอาบน้ำเสร็จทุกครั้งให้เก็บอุปกรณ์ออกจากห้องผู้ป่วยให้เรียบร้อย

4.ก่อนผู้ป่วยเข้าห้องให้ตรวจตามตัวผู้ป่วยไม่ให้ซ่อนอาหารหรือกระดาษเข้าไปในห้องนอน

5.ให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและแนะนำการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ร่วมกันในตึกเรื่องการทิ้งขยะ การใช้ห้องน้ำ

6.สื่อสารให้พยาบาลทราบแนวปฏิบัตินี้

7.แม่บ้านต้องตรวจสอบเก็บขยะทุกครั้งก่อนทำความสะอาด

6. **ผลอันเนื่องมาจากเหตุการณ์**หลังจากนั้นเป็นต้นมาพบว่า ไม่มีกลิ่นที่ไม่อยากดมแถมได้กลิ่นหอมจากสเปรย์ด้วย(ก่อนหน้านี้สเปรย์ก็เอาไม่อยู่) และผู้ป่วยแอลกอฮอล์ได้กินน้ำหวานและน้ำเต้าหู้ครบถ้วน ส่งผลให้ผู้ป่วยสุขภาพดีขึ้น สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในตึกดีขึ้น ได้รับคำชมจากบุคลากรที่มาเยี่ยมตึกและนักศึกษาที่มาฝึกปฏิบัติงานว่าตึกไม่มีกลิ่นเหม็น(ที่ผ่านมาจะมีในข้อเสนอแนะทุกครั้ง)

7. **บทเรียนที่ได้รับ** ความใส่ใจ ความร่วมมือของทุกคนทำให้งานไปสู่ผลสำเร็จ ทุกคนเห็นเป็นหน้าที่ของตน ไม่ปล่อยปละละเลยแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ทำให้ได้ผลใหญ่ตามมา**เพราะฉะนั้นพลังทีมนำพาสู่ความสำเร็จจริงๆ**

8. **การติดต่อทีมงาน**นางศุภรัตน์ เวชสุวรรณ